తమిళ్ నాడు హౌసింగ్ మండలి
వర్సెస్
ఎ. విశ్వం (మరణించిన) వారి వారసులు
ఫిబ్రవరి 9,1996
[కె. రామస్వామి మరియు జి. బి. పట్నాయక్న్యాయమూర్తులు]

భూసేకరణ చట్టము, 1894:

సెక్షన్లు 6, 11, 12, 16, 18, 30 – అవార్డు – నిర్దిష్ట భూమిపై ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తులు – వారందరూ తమ వాదనలు వినిపించిన తరువాత ఎల్.ఏ.ఓ. న్యాయస్థానంలో నష్టపరిహారాన్ని జమ చేసింది – ప్రజా ప్రయోజనాల కోసం సేకరించిన భూమి , గృహ నిర్మాణాలకోసం, పబ్లిక్ పార్క్ కొరకు – భూమిలో కొంత భాగాన్ని మాత్రమే వదిలివేయలేము – అందువల్ల నోటిఫికేషన్లో పేర్కొన్న అన్ని భూములకు సంబందించి సముపార్జన పూర్తయింది – అందువల్ల అన్ని భూములతో సహా దావా భూములను స్వాధీనం చేసుకుని ఉండాలి – అందువల్ల నిజమైన యజమాని అయిన హౌసింగ్ బోర్డుకు వ్యతిరేకంగా నిషేధాజ్ఞను జారీ చేయలేము .

బల్వంత్ నారాయణ్ భగ్దే v. ఎం. డి. భగవత్ మరియు ఇతరులు , [1975] Supp. SCR 250, సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పిలెట్ న్యాయాధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెం. 3617-18 ఆఫ్ 1996.

1988 నాటి ఎస్. ఎ. నెం. 1526 లోని తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులపై మద్రాసు హైకోర్టు లో ఆర్. పి. నెం. 81/94 యొక్క 16.3.95 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల పై అప్పీలు చేయబడినది.

అప్పీలుదారుల కోసం హరీష్ సాల్వే , ఎ . మరియార్పుతమ్ , శ్రీమతి . అరుణ మాథుర్ , అజయ్ కుమార్ వాదించారు

ప్రతివాదుల నెం. 3 – 8 & 11 కోసం, ఆర్.ఎఫ్. నారిమన్, ఎస్.నంద కుమార్, ఎల్. కె.' పాండే వాదించారు

ప్రతివాది నెం . 9 కోసం, ఎస్ . శివసుబ్రమణ్యం , మరియు ఎం . ఎ . చినసామి

కోర్టు ఈ క్రింది ఉత్తర్వులును వెలువరించినది :

అనుమతి మంజూరు చేయబడింది.

ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీళ్లు ఏప్రిల్ 7,1994 న మద్రాస్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి S.A.No. 1988 నాటి 1526. వాస్తవాలు వివాదంలో లేవు.

భూసేకరణ చట్టము , 1894 (చట్టము 1 ఆఫ్ 1894) సెక్షన్ 4 (1) కింద నోటిఫికేషన్ (సంక్షిప్తంగా, "చట్టము") సెప్టెంబర్ 17, 1958న ప్రచురించబడింది, ఇది "పార్ట్ I నైబర్హుడ్ స్కీమ్" అని పిలువబడే కోడంబాక్కం మరియు పుదుర్ గ్రామాలతో కూడిన 339 ఎకరాల భూమిని స్వాధీనం చేసుకుని ప్రణాళికాబద్ధమైన అభివృద్ధి కోసం మద్రాసు నగరానికి చెందిన "అశోక్ నగర్ పథకం" గా పేరు మార్చబడింది. సెక్షన్ 6 కింద నవంబర్ 26,1958న ప్రకటన ప్రచురించబడింది. భూసేకరణ అధికారి సెక్షన్ 11 కింద తన అవార్డును ఇచ్చారు. 1966 ఫిబ్రవరి 28న భూసేకరణ అధికారి భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారని మరియు 1966 మార్చి 21న అప్పీలుదారుకు స్వాధీనం చేయబడినదని అప్పీలుదారుని కేసు. ఈ పథకం కింద 3639 నివాస సదనములు నిర్మించి, స్వాధీనం చేసుకోవడంలో వివాదం లేదు. ఒక ఎకరం మరియు ముప్పై రెండు సెంట్ల మేర ఉన్న వివాదాస్పద భూమిని మునిసిపాలిటీకి చెందిన పథకంలో పబ్లిక్ పార్క్ కోసం కేటాయించారు.

దావాను దాఖలు చేసిన తేదీకన్నా ముందు 30 సంవత్సరాలకు పైగా హక్కుకలిగి మరియు స్వాధీనంలో ఉన్న భూమికి అతను యజమాని అని ప్రతివాది కేసు , అంటే, ఏప్రిల్ 19, 1984 న అప్పీలుదారుడు తన స్వాధీనంను మరియు ఆనందాన్ని అడ్డుకొంటున్నాడని , పర్యవసానంగా, అతను అప్పీలుదారుపై శాశ్వత నిషేధాజ్ఞ కోసం దావా వేశాడు. చెప్పాలంటే, అతను అప్పారావ్ ముదలియార్ యొక్క సేవకుడు. విచారణ కోర్టు ఈ దావాను కొట్టివేసింది. అప్పీలు పై , సిటీ సివిల్ జడ్జి తీర్పు ఇచ్చారు మరియు ఉన్నత న్యాయస్థానం దాన్ని ధృవీకరించింది. అందువల్ల ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీలు.

ప్రతివాదుల తరఫున హాజరైన గౌరవ న్యాయవాది శ్రీ ఆర్.ఎఫ్.నారిమన్ వాదిస్తూ , కేవలం నిషేధాజ్ఞకు సంబంధించిన దావాలో , యాదృచ్ఛికంగా హక్కుపై ఆధారపడినప్పటికీ , ప్రతివాదులు దావా వేసిన తేదీ నాటికి భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారా అని కోర్టులు ఒక నిర్ధారణను నమోదు చేయాల్సిన అవసరం ఉందని , మరియు స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు కనుగొనబడితే , నిజమైన యజమాని మినహా ప్రతి ఒక్కరిపై శాశ్వత నిషేధాజ్ఞకు అర్హత ఉందని వాదించారు. ఈ కేసునందు , మూడు కోర్టులు ఏకకాలంలో దావా వేసిన తేదీ నాటికి ప్రతివాదులు భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారనే వాస్తవాన్ని కనుగొన్నాయి. ప్రతివాదుల నుండి భూసేకరణ అధికారి స్వాధీనం చేసుకున్నారని అప్పీలుదారులు నిరూపించలేకపోయారు. తద్వారా ప్రతివాదులు కలిగి ఉన్న హక్కు , శీర్షిక మరియు వడ్డీ , చట్టము సెక్షన్ 16 అమలు ద్వారా ఉపసంహరించబడలేదు. అందువల్ల , ప్రతివాదులు చట్టబద్ధమైన యజమానిగా

కొనసాగుతారు. తదనుగుణంగా, వారు అప్పీలుదారుని-మండలి సహా ప్రతి ఒక్కరిపై నిషేధాజ్ఞకు హక్కు ఉంది. తన వాదనకు మద్దతుగా, అతను బల్వంత్ నారాయణ్ భగ్దే v ఎం. డి. భగవత్ మరియు ఇతరులు , [1975] Supp.SCR 250.పై బలంగా ఆధారపడ్డారు .

ప్రశ్న ఏమిటంటే: గౌరవ న్యాయవాది కేసులో అంచనా వేయబడి చేసిన ప్రతిపాదన చట్టబద్ధంగా ఆమోదయోగ్యమైన ప్రతిపాదనేన? అంచ వేసిన చట్టబద్ధంగా ఆమోదయోగ్యమైన చట్టపరమైన ఆవరణపై ఆధారపడి ఉందా ? అది, ఉన్నత న్యాయస్థానం సాక్ష్యమును పూర్తిగా ఆకళింపు చేసుకొనగా , స్వాధీనం చేసుకోవడంను వాస్తవంగా పరిగణించి , నమోదు చేసినప్పుడు , సాధారణంగా ఈ కోర్టు అటువంటి నిర్ధారణను అంగీకరించి , ఆర్టికల్ 136 కింద అధికారాన్ని వినియోగించుకుంటూ , ప్రజా ప్రాముఖ్యత కలిగిన చట్టం యొక్క గణనీయమైన ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి ఆ ప్రతిపాదనతో ముందుకు సాగుతుంది. ముందు చెప్పినట్లుగా , ఉన్నత న్యాయస్థానం ఆ ప్రతిపాదనతో ముందుకు సాగిందా అనేది ప్రశ్న. తగిన గౌరవంతో, గౌరవ న్యాయమూర్తి చట్టము యొక్క సంబంధిత నిబంధనల అమలునకు అనుగుణంగా లేకుండా ఒక వాస్తవాన్ని నమోదు చేయడానికి ముందుకు సాగారు , అంగీకరించిన లేదా నిరూపితమైన వాస్తవాల నుండి చట్టపరమైన తీర్మానాలను తీసుకోవడంలో విఫలమైంది మరియు సముపార్జన గడువు ముగిసిందని తప్పుగా అంచనా వేసారు, ఇది పేటెంట్ లోపంగా పరిగణించబడుతుంది, ఇది చట్టం యొక్క గణనీయమైన ప్రశ్నకు దారితీస్తుంది. సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటనను తగిన విధంగా ప్రచురించిన తర్వాత చట్టం కింద భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు అంగీకరించబడిన వాస్తవం. కొంతమంది ప్రతివాదుల తరపున హాజరైన గౌరవ న్యాయవాది శ్రీ ఎస్.శివసుబ్రమణ్యం సరిగ్గా వాదించినట్లుగా , ప్రజా ప్రయోజనం యొక్క నిశ్చయాత్మకత స్థాపించబడింది. ఆ తరువాత , చట్టం యొక్క మూడవ అధ్యాయంలో సూచించిన విధానాన్ని అనుసరించాల్సిన అవసరం ఉంది మరియు వాస్తవానికి , ఆమోదయోగ్యంగా, ఎల్.ఏ.ఓ. ఫిబ్రవరి 28, 1966న తన అవార్డును ఇచ్చి , సెక్షన్ 12 కింద నోటీసు జారీ చేసింది. ప్రశ్నకు సంబంధించిన భూమికి తప్ప అన్ని పక్షాలు పరిహారాన్ని పొందాయి. సెక్షన్ 30 కింద చట్టపరమైన విషయంగా, హక్కుదారుడు/యజమాని నిరసనతో లేదా లేకుండా పరిహారం పొందినప్పుడు, ఎల్.ఏ.ఓ. అదే చెల్లించాలి. ఒకవేళ , ఎవరూ పరిహారం అందుకోకపోతే , సెక్షన్ 30 కింద నష్టపరిహారంను కోర్టులో జమ చేయాలని , సెక్షన్ 18 కింద సూచన ఉంటుంది మరియు తదనుగుణంగా సెక్షన్ 30 కింద సూచన చేయాలని ఆదేశించబడినది. ఒక ఎకరం మరియు ముప్పై రెండు సెంట్ల మేర ఉన్న సర్వే నెం.140/4 లో అప్పావు మదలియార్ మరియు నటరాజ ముదలియార్ ఆసక్తి కలిగి ఉన్నారని ఎల్.ఏ.ఓ. కనుగొన్నట్లు

సాక్ష్యమును బట్టి తెలుస్తుంది. తదనుగుణంగా , వారందరూ దావా వేసినందున , అతను సెక్షన్ 30 కింద వివాదాన్ని సూచించాడని మరియు నష్టపరిహారాన్ని కోర్టులో జమ చేశాడని తన అవార్డులో పేర్కొన్నాడు. పర్యవసానంగా, స్వాధీన పరుచుకోబడుతుంది, ఆతరువాత సెక్షన్ 16 కింద భూమి అన్ని చిక్కుల నుండి విముక్తి పొంది రాష్ట్రంలో విలీనం చేయబడుతుంది.

ప్రశ్న ఏమిటంటే: ప్రశ్నగా ఉన్న భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారా? ప్రతివాదుల విషయంలో ఈ సమస్య స్పష్టంగా తలెత్తుతుంది. దురదృష్టవశాత్తు , ఎవరైతే భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారో మరియు స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిని అప్పీలుదారుకు అప్పగించారో , ఆ ఎల్.ఏ.ఓ.ను ప్రతివాదులు ప్రేరేపించలేదు. ఎక్స్. పి – 5 కింద, ఎల్.ఏ.ఓ. అప్పీలుదారుకు స్వాధీనంలో ఉన్న భూమిని అప్పగించడం వివాదం కాలేదు. అందువల్ల , అప్పీలుదారు తరపున గౌరవ న్యాయవాది అయిన శ్రీ హరీష్ సాల్వే సరిగ్గా వాదించినట్లుగా, సాక్షి చట్టములోని సెక్షన్ 114 (ఇ) కింద ఉన్న అనుమానం పర్యవసానంగా ఈకేసులో వాస్తవాలకు ఆకర్షించబడుతుందని పేర్కొన్నారు. ఇతర భూములతో వివాదాస్పద భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న తరువాత ఎల్.ఎ.ఒ. తన అధికారిక విధులను నిర్వర్తిస్తూ , దానిని అప్పీలుదారునకు అప్పగించారు. ఒక సాధారణ నోటిఫికేషన్ ద్వారా సేకరించిన 339 ఎకరాల భూమిని తీసుకొని, అవార్డు ఇవ్వబడి, అన్ని భూములను స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. తలెత్తిన ప్రశ్న : మొత్తం 339 ఎకరాల భూమిని భౌతికంగా స్వాధీనం చేసుకుని , దానిని హౌసింగ్ బోర్డుకు అందించడం ఎల్.ఏ.ఓ.కి సాధ్యమవుతుందా? ప్రశ్నకు సంబంధించిన విధానం ఆచరణాత్మకంగా మరియు వాస్తవికంగా ఉండాలి , కానీ పూర్తిగా చట్టబద్ధమైనదికాదు. బల్వంత్ నారాయణ్ భగ్దే విషయంలో , జె. ఉంత్వాలియా , 263వ పేజీలో ఇలా పేర్కొన్నారన్నది నిజం.

> "స్వాధీనం చేసుకునే విధానం ఏమిటి అనేది ప్రశ్న ? ఈ అంశంపై చట్టము మౌనంగా ఉంది. సంబంధిత పక్షం వ్రాతపూర్వక ఒప్పందం ద్వారా స్వాధీనం చేసుకోకపోతే, స్వాధీనం చేసుకునే విధానం స్పష్టంగా అధికారికంగా , భూమిపైకి వెళ్లి , అధికారికంగా భూమిని స్వాధీనం చేసుకుందని సూచించే ఏదైనా చట్టము చేయడం. ఇది డప్పు చాటింపు వేయడం ద్వారా లేదా వేరే విధంగా ప్రకటన రూపంలో ఉండవచ్చు లేదా అధికారికంగా భూమిని స్వాధీనం చేసుకుందని అక్కడికక్కడే వ్రాతపూర్వక ప్రకటనను వేలాడదీయడం ద్వారా కావచ్చు."

భగవతి, జె. (ఆయన అప్పటిలాగే) ఇద్దరు సభ్యుల తరపున మాట్లాడుతూ ఇలా అన్నారు:

"సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద న్యాయ నిర్ణయాల ద్వారా అర్థం చేసుకున్న అర్థంలో 'ప్రతీకాత్మక' స్వాధీనం చేసుకునే విషయము ఉండదు లేదా కేవలం కాగితంపై స్వాధీనం చేసుకోవడం కూడా సరిపోదు. భూమిని ప్రభుత్వానికి అప్పగించడానికి అవసరమైన షరతుగా చట్టము భావించేది ఏమిటంటే , దానిని వాస్తవంగా స్వాధీనం చేసుకోవడం. భూమి యొక్క స్వభావం అంగీకరించినట్లుగా అటువంటి స్వాధీనం ఎలా తీసుకోవాలి. భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ఏ చట్టము సరిపోతుందో నిర్దేశించే కఠినమైన మరియు వేగవంతమైన నియమాన్ని రూపొందించలేము అందువల్ల , కేవలం అక్కడికక్కడే వెళ్లి , డప్పు చాటింపు వేయడం ద్వారా లేదా ఇతరత్రా ప్రకటన చేయడం ప్రతి సందర్భంలోనూ భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి సరిపోతుందని సంపూర్ణమైన మరియు ఉల్లంఘించలేని నియమంగా మనం పరిగణించకూడదు. కానీ ఇక్కడ , మా అభిప్రాయం ప్రకారం , భూమి పాడుపడినందున మరియు భౌతిక సమయంలో దానిపై పంట లేనందున , తహసీల్దార్ అక్కడికక్కడే వెళ్లి భూమిని తనిఖీ చేసి ఏభాగం వృధాగా ఉన్నదో , మరియు సాగు చేయదగినది కాదో మరియు అందువలన , స్వాధీనం చేసుకోదగిన మరియు దాని పరిధిని నిర్ణయించిన మేర భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి సరిపోతుంది. ఇది తహసీల్దార్ చేసినప్పుడు అప్పీలుదారు హాజరు కాలేదని తెలుస్తోంది , కానీ స్వాధీనం చేసుకోవడాన్ని ప్రభావవంతం చేయడానికి భూమి యజమాని లేదా నివాసితుడి ఉనికి అవసరం లేదు. ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో స్వాధీనం చేసుకోబడుతుందని భూమి యజమాని లేదా నివాసితుడికి నోటీసు ఇవ్వడం చట్టపరమైన అవసరం ఖచ్చితంగా లేదు , సాధ్యమైన చోట అధికారులు స్వాధీనం చేసుకునే ముందు అటువంటి నోటీసు ఇవ్వడం మంచిది. ఎందుకంటే ఇది కేవలం కాగితాన్ని స్వాధీనం చేసుకునే ఏదైనా మోసపూరిత లేదా కుట్రపూరిత లావాదేవీల అవకాశాన్ని తొలగిస్తుంది , నివాసితుడికి లేదా యజమానికి దాని గురించి తెలిసి ఉండాలి."

స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ఆమోదించబడిన పద్ధతుల్లో ఒకటి , ఎల్.ఏ.ఓ. తన / వారి పక్షాన ఉన్న సాక్షుల సమక్షంలో మెమోరాండం లేదా పంచనామాను నమోదు చేయడం అని , ఇది స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిని భౌతికంగా స్వాధీనం చేసుకోవడం అసాధ్యం కాబట్టి భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడం అని ఈ కోర్టు వరుస తీర్పుల ద్వారా స్థిరపడిన చట్టం. కొన్ని సందర్భాల్లో

యజమాని / ఆసక్తిగల వ్యక్తి భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడంలో సహకరించకపోవచ్చనేది అందరికీ తెలిసిన విషయమే .

ప్రతివాదులు స్వయంగా రాసిన లేఖలో , ఆ సర్వే సంఖ్యలో భూమికి బోర్డు శీర్షికను అంగీకరిస్తూ , ప్రత్యమ్నాయ, స్థలాన్ని కేటాయించాలని కోరినట్లు తెలుస్తోంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే , స్వాధీనం చేసుకుని, అతను హక్కును ఉపసంహరించుకోకపోతే మరియు అది అప్పీలుదారుకు అప్పగించబడకపోతే, అతను ప్రత్యమ్నాయ స్థలాన్ని అందించాలని అప్పీలుదారును అభ్యర్థించలేదు. ఆదశలో అతను ఇప్పటికీ వివాదంలో ఉన్న భూమిపై హక్కును కొనసాగించడం అతని కేసు కాదు. ఈప్రవేశం అతని అభిప్రాయానికి విరుద్ధంగా మరియు అసంబద్ధంగా ఉంది. అవార్డు ఇవ్వబడిందని మరియు స్వాధీనం స్పష్టంగా దాని క్రింద తీసుకోవలసి ఉందని కూడా అతనికి తెలుసు. సాధారణంగా స్వాధీనం అనేది టైటిల్ కంటే తొమ్మిది రెట్లు ఎక్కువ అనేది నిజం. ఆ సూత్రాన్ని ప్రజా సముపార్జనకు విస్తరించినట్లయితే, అక్రమంగా కూర్చోవడం ద్వారా , పూర్వ యజమాని తన పూర్వపు భూమిని ఆక్రమించడం ద్వారా నష్టపరిహారంతో పాటు భూమిని స్వాధీనం చేసుకుంటాడు మరియు అతను ఆధీనంలో ఉన్నాడని పేర్కొంటాడు. అటువంటి నిర్మాణం ప్రజా ప్రయోజనాన్ని బంగపరుస్తుంది. ఇంతకుముందు ఎత్తి చూపినట్లుగా, సర్వే నెం. 140/4 లో ఇతర భూములతో పాటు భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడం గురించి అప్పీలుదారుకు తీసుకొని డెలివరీ చేయడం గురించి వాస్తవంగా మాట్లాడటానికి ఎల్.ఏ.ఓ. ఉత్తమ వ్యక్తి. దావాలో పార్టీని ప్రతివాదిగా చేర్చబడ్డారు. స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిపై తన చట్టబద్ధమైన హక్కును ప్రత్యర్థి నొక్కిచెప్పినప్పుడు , అతను తప్పనిసరిగా ప్రభుత్వాన్ని పార్టీగా చేర్చి , ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా తన స్వాధీనం B ని క్లెయిమ్ చేయాల్సి ఉంటుందని తెలుస్తోంది. అది జరగలేదు. ఎల్.ఏ.ఓ నుండి స్వాధీనం చేసుకున్న బోర్డు , ఎల్.ఏ.ఓ. భూమిని ఎలా స్వాధీనం చేసుకున్నారో నిరూపిస్తుందని ఆశించలేము.

ఈ కేసు వాస్తవాల ద్వారా , సర్వే నెం. 140/4 లో 1.33 ఎకరాలతో సహా 339 ఎకరాలతో కూడిన భూమిని స్వాధీనం చేసుకుందని స్పష్టమవుతుంది. నగరం యొక్క ప్రణాళికాబద్ధమైన అభివృద్ధి కోసం భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు మరియు ఇప్పటికే పెద్ద సంఖ్యలో భవనాలను నిర్మించి , సుమారు 1 ఎకర 32 సెంట్ల విస్తీర్ణంలో ఉన్న భూమిని పార్క్ ప్రయోజనం కోసం కేటాయించినప్పుడు , స్పష్టంగా ఇతర భూములతో పాటు, వివాదాస్పద భూమిని కూడా స్వాధీనం చేసుకుని, ప్రణాళికల ప్రకారం

నిర్మాణం జరిగింది. హౌసింగ్ బోర్డుకు స్వాధీనం చేయకుండా, అప్పీలుదారుడు ఇంత భారీ నిర్మాణాలను నిర్మించి, ప్రజా ప్రయోజనం కోసం కేటాయించిన భూమి సర్వే నెం. 140/4 లోని ఈ భాగాన్ని మాత్రమే వదిలివేయడం సాధ్యమవుతుందా, అంటే పార్క్ ప్రజా సౌలభ్యమా ? భూమిని స్వాధీనం చేసుకుని , దాని సరిహద్దును నిర్ణయించి , నిర్మాణాలు చేపట్టిన తర్వాతే ప్రణాళిక రూపొందించబడుతుంది. ప్రతివాదుల వద్దనే ఇప్పటికీ భూమి స్వాధీనంలో ఉందని, ఎల్.ఏ.ఓ. స్వాధీనం చేసుకోలేదని నమ్మడం తప్పు. ఈ ముక్క భూమి అయితే మాత్రమే , ఎల్.ఏ.ఓ. ద్వారా భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడాన్ని ప్రతివాది ప్రతిఘటించలేదు, ఆ తరువాత ఎల్.ఏ.ఓ. ఎటువంటి నిర్ణయం తీసుకోలేదు. సింగిల్ జడ్జి ఈ భౌతిక వాస్తవాలకు మరియు స్థాపించబడిన వాస్తవాల నుండి అందుబాటులో ఉన్న పరిస్థితుల సాక్ష్యానికి ధృవీకరించలేదు. స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిని నిర్మాణ ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించనందున , స్వాధీనం చేసుకోలేదు కాబట్టి, సముపార్జన రద్దు చేయబడిందని ఆయన ఈ ప్రాతిపదికన పరిశీలించారు. జిల్లా న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన తర్కం కూడా అంతే తప్పు. హైకోర్టు ఇచ్చిన ముగింపు తీర్మానం పూర్తిగా చట్టవిరుద్ధం. రెవెన్యూ రికార్డులు మార్పు చెందిన అప్పీలుదారు పేరును చూపించలేదని , అప్పీలుదారు పేరిట భూమి నమోదు చేయబడలేదని జిల్లా న్యాయమూర్తి ప్రాంగణంలో ముందుకు సాగారు. ఈ పరిస్థితులు పూర్తిగా చట్టవిరుద్ధమైనవి మరియు అన్యాయమైనవి. చట్టములోని సెక్షన్ 11 (4) ఆర్/డబ్ల్యూ సెక్షన్ 51 చట్టం కింద సేకరించిన భూమి నమోదు నుండి మినహాయింపు నిస్తుంది. జిల్లా న్యాయమూర్తి చట్టబద్ధమైన నిబంధనలును స్పష్టంగా నిర్లక్ష్యం చేశారు. హౌసింగ్ బోర్డు భూములను రెవెన్యూ రికార్డులలో మార్చడం మరియు దానిలో దాని పేరును నమోదు చేయడం అనవసరం. ఇది దాని ప్రయోజనం కోసం కాదు. ఇది ప్రజా ప్రయోజనం కోసం , అంటే, గృహ నిర్మాణం మరియు అవసరమైన వ్యక్తులకు కేటాయించడం కోసం. గృహ నిర్మాణం తరువాత , పబ్లిక్ పార్క్ సముపార్జనలో ఉంది. స్పష్టంగా, ఈ దశలో భూమిపై అక్రమ ఆక్రమణలు కనుగొనబడినప్పుడు మునిసిపాలిటీ తన అధికార పరిధిని ఉపయోగించి స్వాధీనం చేసుకునేది. ఈ దశలో , ప్రతివాదులకు నోటీసు ఇవ్వబడింది మరియు ప్రతివాది శాశ్వత నిషేధాజ్ఞ కోసం దావా వేశారు.

ఆ విధంగా పరిగణనలోకి తీసుకుంటే , సర్వే నెం. 140/4 లోని భూమి యొక్క శీర్షిక అప్పీలుదారుకు అప్పగించబడినందున , అది ఇంతకు ముందు ఎవరికి చెందినదో , అది అతని/వారి నుండి విడదీయబడింది మరియు ఒకసారి స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిపై ఎవరూ ఎటువంటి దావా

వేయలేరు మరియు ఆ ప్రాతిపదికన నిషేధాజ్ఞను దావా చేయవచ్చు అందువల్ల , ఈ ఉత్తర్వు నిజమైన యజమానికి వ్యతిరేకంగా జారీ చేయబడదు , అనగా హౌసింగ్ బోర్డు , వీరిలో భూమి చివరికి నిహితమై , ఆపై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ కు బదిలీ చేయబడింది. అతిక్రమణదారుడు యజమానికి వ్యతిరేకంగా నిషేధాజ్ఞను దావా చేయలేడు లేదా కోర్టు దానిని జారీ చేయదు.

ఈ విధంగా పరిశీలిస్తే , అప్పీలేట్ కోర్టు డిక్రీని ధృవీకరించడంలో హైకోర్టు చట్టంలో తీవ్రమైన పొరపాటు చేసిందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. తదనుగుణంగా, మొదటి అప్పీలేట్ కోర్టు మరియు హైకోర్టు యొక్క ఆదేశాలు మరియు తీర్పులు రద్దు చేయబడినది మరియు విచారణ న్యాయమూర్తి యొక్క తీర్పులు పునరుద్ధరించబడ్డాయి.

తదనుగుణంగా అప్పీళ్లు అనుమతించబడ్డాయి . ఖర్చులు లేవు.

అప్పీళ్లు అనుమతించబడినది.